

ଚକଡ଼ା ପୋକ ସହନଶୀଳ ଧାନ କିସମର ଆଗୁଆଧାତି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ

ଆମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚକଡ଼ା ପୋକ ବା ମାଟିଆ ଗୁଣ୍ଡି ପୋକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଜଳବାୟୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଦେଖାଇ ଧାନ ଫସଲକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନଜିର ରହିଛି । ଏହି ପୋକ ସାଧାରଣତଃ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରୁ ନଭେମ୍ବର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଧାନ ଫସଲକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଏ । ଏହି ମାଟିଆ ଗୁଣ୍ଡି ପୋକ ଅତ୍ୟଧିକ ତାପମାତ୍ରା ସହ୍ୟ କରିବା ସହ ପରିବେଶ ସହ ଶାନ୍ତ ଖାପ ଖୁଆଇ କାଟନାଶକ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବଢ଼ାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ଗଞ୍ଜାମ-୧ ତରଫରୁ ଚକଡ଼ା ପୋକ ସହନଶୀଳ ଧାନ କିସମ ହସବର ଚଳିତ ବର୍ଷ ଖରିଫ ଋତୁରେ ଏକ ଆଗୁଆଧାତି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ୧୦ ଜଣ ଚାଷୀ ଭାଇ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଆମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚାଷୀ ଭାଇମାନେ ଖାଲୁଆ ଜମିରେ ସାଧାରଣତଃ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଧାନ କିସମ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଜଣାଯାଇଥିଲା ଯେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଧାନ କିସମରେ ବୁଡ଼ା ପ୍ରତି ୧୧-୧୪ ଟି ମାଟିଆ ଗୁଣ୍ଡି ପୋକ ରହିଥିବାବେଳେ ହସବ କିସମରେ ମାଟିଆ ଗୁଣ୍ଡି ପୋକର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ନଥିଲା ଏବଂ ଅଗାଧି ଧାନ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ଥିଲା । ଚାଷୀଭାଇମାନେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଧାନ କିସମରୁ ହାରାହାରି ୩୫ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ପାଇଥିବା ବେଳେ ହସବ କିସମରୁ ୪୨ କିଣ୍ଟାଲ ପାଇଥିଲେ ।

ବାଇଗଣ ଫସଲରେ ସମନ୍ୱିତ ଖାଦ୍ୟସାର ପରିଚାଳନା

ଆମ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ୬୦୦୦ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ବାଇଗଣ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହି ଫସଲରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ରାସାୟନିକ ସାର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜମିର ଉର୍ବରତା ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ପାଇବା ସହ ଅମଳ ଧିରେ ଧିରେ କମିଯାଉଛି । ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ଆଧାର କରି କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ଗଞ୍ଜାମ-୧ ତରଫରୁ ଏହାର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକରେ ବାଇଗଣ ଫସଲରେ ସମନ୍ୱିତ ଖାଦ୍ୟ ସାର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଜୀବାଣୁସାର ସହିତ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ ଅଣୁସାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଆକୋଷିରିଲମ୍ ଓ ପି.ଏସ୍.ବି ନାମକ ଜୀବାଣୁସାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୁ ୫ କି.ଗ୍ରା ନେଇ ସକା ଗୋବର ଖତରେ ଗୋଲାଇ ୧ ସପ୍ତାହ ରଖି ହୁଡ଼ା ଦେବା ସମୟରେ ଫସଲ ମୂଳରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଜୀବାଣୁସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରୁ ରାସାୟନିକ ସାରରୁ ୨୫% କମ୍ ଦିଆଗଲା । ଫୁଲ, ଫଳ ସମୟରେ ବୋରନ୍ ନାମକ ଅଣୁସାରକୁ ପ୍ରତି ୧୫ ଦିନ ବ୍ୟବଧାନରେ ସିଞ୍ଚନ କରାଗଲା । ଚାଷୀଙ୍କ କ୍ଷେତରୁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨୯୩ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷେତରୁ ୩୫୫ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା । ଯାହାକି ୧୭.୬୪% ଅଧିକ ଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତି ଗଛ ପିଛା ଚାଷୀଙ୍କ କ୍ଷେତରୁ ୨୮ ଟି ଫଳ ଆଦାୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷେତରୁ ୪୦ ଟି ଫଳ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ମାଣ୍ଡିଆ ବିହନର କ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷଣ

ପାରମ୍ପରିକ କୃଷିରେ ଲଘୁଶସ୍ୟ ଚାଷ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିଭାଇ ଥାଏ । ଅନୁର୍ବର ମାଟି, ଶୁଷ୍କ ଜଳବାୟୁ, ସ୍ୱଳ୍ପ ଜଳରେ ଲଘୁଶସ୍ୟ ଚାଷ ହେଉଥିବାରୁ ଏହା ଚାଷୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଖୁବ୍ ଆଦୃତା ଲଘୁଶସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଏକ ଲାଭଜନକ ଶସ୍ୟ ଅଟେ । ମାଣ୍ଡିଆକୁ ପ୍ରଥମେ ଗରିବମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଣ୍ଡିଆ ନିଜର ପୃଷ୍ଠିକର ଗୁଣାବଳୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଦୃତ । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଚାଷ ପ୍ରାୟତଃ ୪୨ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଚାଷ ହୋଇ ହାରାହାରି ଭାବେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୯୩୦ କେଜି ଅମଳ ମିଳିଥାଏ । ମାଣ୍ଡିଆର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ଗଞ୍ଜାମ-୧ ତରଫରୁ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ମାଣ୍ଡିଆ ବିହନର କ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷଣ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଖରିଫ ଋତୁରେ ଲେପା, ମଲାସପଦର ଓ ଝାଡ଼ଭୁମି ଗ୍ରାମର ୭ ଜଣ ଚାଷୀଙ୍କୁ ନେଇ ୧ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଚାଷୀଭାଇମାନେ ପାରମ୍ପରିକ ଭାବେ ବୁଡ଼ା ମାଣ୍ଡିଆ ବିହନ ଚାଷ କରିଆନ୍ତି ଯାହାର ଅବଧି ୭୦-୭୫ ଦିନ ଅଟେ । ଉନ୍ନତ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ ଭାବେ ଅର୍ଜୁନ, ଭୈରବୀ ଓ କାଳୁଆ ବିହନକୁ ନେଇ କ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷଣ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ବିହନ ଗୁଡ଼ିକର ହାରାହାରି ଅବଧି ୧୦୫-୧୨୦ ଦିନ ଅଟେ । ପାରମ୍ପରିକ ଓ ଉନ୍ନତ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଜୁନର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଭଲ ରହିଥିଲା ଥିଲା ଅର୍ଜୁନ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ହାରାହାରି ୧୮.୮ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ବୁଡ଼ାମାଣ୍ଡିଆ ହେକ୍ଟର ପ୍ରତି ୧୦.୫ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା ।

ମାଣ୍ଡିଆ ଫସଲରେ ମହିଷା ରୋଗର ପରିଚାଳନା

ମାଣ୍ଡିଆ ଫସଲ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଫସଲ ଭାବେ ଖରିଫ ଋତୁରେ ୪୨ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । କମ୍ ଅବଧି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜଳବାୟୁ ସହିତ ଖାପ ଖୁଆଇବା ଗୁଣ ଯୋଗୁଁ ଏହା ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ମାଣ୍ଡିଆ ଫସଲରେ ମହିଷା ରୋଗ ଏକ ମୁଖ୍ୟରୋଗ ଏବଂ ଏହା ଯୋଗୁଁ ପତ୍ର, କାଣ୍ଡ ଓ କେଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ୧୫-୨୦ ଭାଗ ଅମଳ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ପତ୍ର ଉପରେ ଆଖି ଭଲି ହୋଇଥାଏ । ଯାହାର ମଝି ଅଂଶ ଧଳା ଥାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ କାଣ୍ଡ ଓ କେଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ଯୋଗୁଁ ଅମଳ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ-୧ ତରଫରୁ ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ରାଇପଲ୍ଲା, କାନସାରଲା, ଗୋଆ, ବଳରାମପୁର ଗ୍ରାମରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବିହନ ଜନିତ ରୋଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଫିମିନାଶକ ଟ୍ରାଇସାଇକ୍ଲୋଲ୍ ରେ (୧ ଗ୍ରାମ୍/୧ କେ.ଜି ବିହନ) ବିହନ ବିଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇ ପ୍ରତିଶତ ରୋଗ ଦେଖାଯିବା ପରେ ଟ୍ରାଇସାଇକ୍ଲୋଲ୍ (୧ ଗ୍ରାମ୍/୧ ଲିଟର) ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମହିଷା ରୋଗ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ୮୫% ପ୍ରତିଶତ କମିଥିବା ବେଳେ ଅମଳ ୧୭ ପ୍ରତିଶତ (୧୨.୪ କିଣ୍ଟାଲରୁ ୧୪.୫ କିଣ୍ଟାଲ) ବଢ଼ିଥିଲା ।

ଲଙ୍କା ଫସଲରେ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦାପକ ପ୍ରୟୋଗର କ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷଣ

ଆମ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରାୟ ୫୬୭୦ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଲଙ୍କା ଫସଲ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଫୁଲ ଓ ଫଳ କ୍ଷମି ଝଡ଼ିବା ଏହି ଫସଲର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଅଟେ । ସାଧାରଣତଃ ବର୍ଷା ଦିନରେ ଫୁଲର ପରାଗରେ ଓ ଗର୍ଭାଶିଷ୍ଟ ଧୋଇ ହେଉଥିବା ଦ୍ୱାରା ଫଳ କ୍ଷମି ରହେ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ-୧ ତରଫରୁ ଏହାର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକରେ ଲଙ୍କା ଫସଲରେ ଅଧିକ କ୍ଷମି ରଖିବା ପାଇଁ ୨ ଟି ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦାପକ ଉପରେ କ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ଲାମୋଫିକସ୍ ହରମୋନକୁ ୪ ଲିଟର ପାଣିରେ ୧ ମି.ଲି ମିଶାଇ ଫୁଲ ଆସିବା ସମୟରେ ପତ୍ର ସିଞ୍ଚନ କରାଗଲା । ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଟ୍ରାୟାକ୍ସାନଲ୍ ନାମକ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦାପକକୁ ପ୍ରତି ୨ ଲିଟର ପାଣିରେ ୩ ମି.ଲି. ମିଶାଇ ଫୁଲ ଆସିବା ସମୟରେ ପତ୍ର ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରୀକ୍ଷଣରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଟ୍ରାୟାକ୍ସାନଲ୍ ର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ ଗଛରୁ ୯୦ ଟି ଲଙ୍କା ଫଳିଥିବା ବେଳେ ପ୍ଲାମୋଫିକସ୍ ସିଞ୍ଚନ ହୋଇଥିବା ଗଛରୁ ୭୯ ଟି ଫଳ ହୋଇଥିଲା ସେହିଭଳି ଟ୍ରାୟାକ୍ସାନଲ୍ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୧୧୨ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିବାବେଳେ ପ୍ଲାମୋଫିକସ୍ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୧୦୫ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା । ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ଦାପକ ପ୍ରୟୋଗ ନହୋଇଥିବା ଗଛ ପିଛା ୬୩ ଟି ଫଳ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୮୯ କିଣ୍ଟାଲ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା ।

ବେଙ୍ଗଳା ପତିଥିବା ନଡ଼ାରେ ଛତୁ ଚାଷ

ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ବହୁତ ମହିଳା ଚାଷୀ ଛତୁ ଚାଷକୁ ଜୀବିକା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେଣି । ଛତୁ ଉତ୍ପାଦନରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଆଜିକାଲି କିନ୍ତୁ ଧାନ ଅମଳ ନେସିନ୍ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବାରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ନଡ଼ା ମିଳିପାରୁନାହିଁ ଫଳରେ ଛତୁ ଚାଷୀମାନେ ନଡ଼ା ଜିଣିବାରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଅସୁବିଧାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ-୧ ଏକ ଆଗଧାଡ଼ି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମ ଯଥା ବାରୁଡ଼ା, ଫୁଲସରାପଲ୍ଲା, ବୁଦୁଲି ର ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ନେଇ କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା । ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରଦର୍ଶନରେ ବେଙ୍ଗଳା ପତିଥିବା ନଡ଼ାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଛତୁ ଚାଷ କରାଯାଇଥିଲା । ପାରମ୍ପରିକ ଉପାୟରେ ଛତୁ ଚାଷରେ ଚାଷୀ ବେଡ଼ ପିଛା ୧,୦୦୦ ଗ୍ରାମ ପାଉଥିଲା ବେଳେ ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରାୟ ୬୦୦ ଗ୍ରାମ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା । ପାରମ୍ପରିକ ଉପାୟରେ ହେଉଥିବା ଛତୁ ଚାଷରେ ବେଡ଼ ପିଛା ଚାଷୀ ୬୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲା ବେଳେ ଏଥିରେ ୪୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଲାଭ କ୍ଷତିର ଅନୁପାତ ପାରମ୍ପରିକ ଉପାୟରେ ହେଉଥିବା ଛତୁ ଚାଷର ବେଡ଼ ପ୍ରତି ୧.୭ ରହୁଥିବା ବେଳେ ୧.୮ ରହୁଛି । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମହିଳା ଚାଷୀମାନେ ସତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ପାଳଛତୁ ବେଡ଼ରେ ଅଦରକାରୀ କବକ ଓ ରୋଗର ପରିଚାଳନା

ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ପାଳଛତୁ ଉତ୍ପାଦନରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏଠାରେ ଚାଷୀମାନେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ପାଳଛତୁ ଚାଷ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଦରକାରୀ କବକ ଯେପରିକି ଗୋବର ଛତୁ, ନଳା ଫିମି, ହଳଦିଆ ଫିମି ଇତ୍ୟାଦି ଛତୁ ବେଡ଼କୁ ସଂକ୍ରମିତ କରି ଛତୁ ବେଡ଼ର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା କମାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ-୧ ଦ୍ୱାରା ଏକ କ୍ଷେତ୍ରପରୀକ୍ଷଣ ଛତୁ ବେଡ଼ର ଅଦରକାରୀ କବକ ଓ ରୋଗ ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବହରେ ବିଭିନ୍ନ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରାମରେ ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ନେଇ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ କ୍ଷେତ୍ରୋତ୍ପାଦକଙ୍କୁ ୦.୦୧ ପ୍ରତିଶତ ଛତୁ ବେଡ଼ ରେ କଡ଼ ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥିଲା ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ନଡ଼ା ବହୁରାଜବା ସମୟରେ ୨ ପ୍ରତିଶତ ତୁନ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ପାରମ୍ପରିକ ଉପାୟରେ ଚାଷ କରୁଥିବା ଛତୁ ବେଡ଼ର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା ବେଳେ, ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଛତୁ ବେଡ଼ର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ୧୨ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଛତୁ ବେଡ଼ର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ୧୪ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲା । ପାରମ୍ପରିକ ଉପାୟରେ ଚାଷ ହେଉଥିବା ବେଡ଼ରୁ ୧.୧ କେ.ଜି ଛତୁ ଅମଳ ହେଉଥିଲା ବେଳେ କ୍ଷେତ୍ରୋତ୍ପାଦକଙ୍କୁ ୨ ପ୍ରୟୋଗ ଯୋଗୁ ୧.୨ କେ.ଜି. ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ତୁନ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ୧.୪ କେ.ଜି ଛତୁ ଅମଳ ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା କୁ ମହିଳା ଚାଷୀ ମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ବ୍ୟବସାୟିକ ଭିତ୍ତିରେ କଡ଼କନାଥ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ

କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ଏକ ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟ, ଆମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅନେକ ଚାଷୀଭାଇ ମାନେ ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ କରନ୍ତି । ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ାର ଶରୀର ବୃଦ୍ଧି ଓ ଅଣ୍ଡା ଉତ୍ପାଦନ ବହୁତ କମ୍ ରହୁଥିବା ବେଳେ ମୃତ୍ୟୁହାର ଅଧିକ ରହିଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଚାଷୀଭାଇମାନେ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ସହିଥାନ୍ତି । କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗଞ୍ଜାମ-୧ ଦ୍ୱାରା ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଏହି ଅସୁବିଧାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କଡ଼କନାଥ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ ଉପରେ ଆଗୁଆଧାତି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥିଲା । ଚିକିତ୍ସକରଣ କରି ୨୧ ଦିନିଆ କଡ଼କନାଥ ଚିଆଁ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମର ଉଷ୍ଣଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁରେ ଏହି ପ୍ରଜାତି ଭଲ ଖାପଖୁଆଇ ଚଳିବା ସହ ମୃତ୍ୟୁହାର ମାତ୍ର ୧-୨% ରହିଥିଲା । ବନ୍ୟଜନ୍ତୁ ଠାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରିବା ସହ ବୁଲି କରି ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହରେ ଏହି ପ୍ରଜାତି ସଫଳ ରହିଥିଲା । ଛଅମାସରେ ହାରାହାରି ଓଜନ ୧.୮ କେ.ଜି ରହିବା ସହ ଅଣ୍ଡା ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ବାର୍ଷିକ ୧୨୦ ରହିଥିଲା । ଏହି କୁକୁଡ଼ାର ବଜାର ଚାହିଦା ଭଲ ରହିବା ସହ କେଜି ପିଛା ୩୦୦-୪୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର ରହିଥିଲା । ଚାଷୀଭାଇମାନେ ଏହି କୁକୁଡ଼ା କୁ ୫୦-୧୦୦ କ୍ଷମତା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବ୍ୟବସାୟିକ ଭିତ୍ତିରେ ପାଳନ କରି ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବେ ।

